

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15T/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012756
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118012756.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava senátom v zložení JUDr. Dušan Szabó, predseda senátu a Ing. Miloslav Lipovský a Mária Kramárová, prísediaci v trestnej veci proti obž. P. J., nar. XX.XX.XXXX a obž. X. T., nar. XX.XX.XXXX pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 15. apríla 2019, takto

r o z h o d o l :

obžalovaní: P. J., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., V. XXXX/X, t.č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

a

X. T., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom J. XXX, t.č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznávajú za vinných, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode v čase asi o 08:48 hod. dňa 03.05.2018 prišli spoločne na osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Polo, EČ: T na ulicu Rybníkovú v Trnave na parkovisko pred reštauráciou Relax, po čom obvinený P. J. z uvedeného vozidla vystúpil a následne opakovane pristúpil k tam zaparkovanému nákladnému vozidlu zn. Mercedes Sprinter, EČ: J bielej farby, z ktorého odcudzil čiernu pánsku koženú tašku zn. Tommy Hilfiger obsahujúcu finančnú hotovosť vo výške 80,- Eur vloženú v spone striebornej farby, kľúče od osobného motorového vozidla zv. Volkswagen Golf, tri zväzky kľúčov, puzdro na doklady a v ňom sa nachádzajúci občiansky preukaz, vodičský preukaz, bankomatovú kartu VÚB, zdravotnú kartičku Dôvera a Tesco kartičku - všetko na meno C. T. a taktiež čiernu koženkovú peňaženku obsahujúcu finančnú hotovosť vo výške 420,96,- Eur a stravné lístky rôznych značiek v celkovej hodnote 494,66- Eur, zatiaľ čo obvinený X. T. dával po celý čas pozor, a po odcudzení týchto vecí obvinení z miesta činu spoločne odišli, čím uvedeným konaním spôsobili C. T., bytom R. 8, XXX XX Bratislava odcudzením pánskej koženej tašky s obsahom škodu vo výške 390,- Eur a spoločnosti LUNYS, s.r.o., so sídlom Vodárenská 2011/38, 058 01 Poprad - Veľká spôsobili odcudzením čiernej koženkovej peňaženky s obsahom škodu vo výške 915,62,- Eur, pričom obvinený P. J. sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Košice II. zo dňa 23.02.2017, sp. zn. 2T/62/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.12.2017, sp. zn. 6To/80/2017, právoplatným dňa 12.12.2017, za trestný čin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a za trestný čin neoprávneného vyrobienia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 249c od. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a

obvinený X. T.' sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Pardubice zo dňa 21.06.2016, sp. zn. 20T 27/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Hradci Králové, sp.zn. 13To/293/2016 zo dňa 18.10.2016, odsúdený za zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 173 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky č. 40/2009 Sb. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov.

teda

obžalovaný P. J.:

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a uvedený čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

obžalovaný X. T.:

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a uvedený čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchali

obžalovaný P. J.:

prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

obžalovaný X. T.:

prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

za to
sa odsudzujú

obžalovaný P. J.:

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obžalovaný X. T.:

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona súd obžalovaným ukladá zhabanie nasledovných vecí:

- pár sivých rukavíc,
- pár čiernych rukavíc,
- čierna kukla,
- čierno-červený nákrčník,
- čierna LED baterka,
- čierny batoh zn. Mamut,
- modrý skrutkovač zn. Tona v tvare písmena „T“,
- čierne vrečko s obsahom vytrhávača zámkov, nástavec na bity, pevnostné skrutky 2 ks 11 ks šperháky na otváranie zámkov,
- 2 ks skrutkovač s čiernou rukoväťou s obrúsenou kovovou časťou,
- 4 ks lámač autozámkov,
- 2 ks lámač autozámkov,
- čierne páčidlo,
- malé červené kombinačky.

Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona sa vlastníkom zhabaných vecí stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 29.10.2018 na Okresný súd Trnava na obžalovaných obžalobu sp.zn. 1 Pv 267/18/2207-110 zo dňa 26.10.2018 na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného P. J., výsluchom obžalovaného X. T., výsluchom svedka - poškodeného C. T., čítaním zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného C. T., čítaním znaleckých posudkov, oboznámením listinných dôkazov, predložením vecných dôkazov stranám a prehratím zvukovo-obrazových záznamov.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.02.2019 obaja obžalovaní po porade s obhajcom po poučení podľa § 257 Trestného poriadku uviedli, že nechcú urobiť žiadne vyhlásenie.

Obžalovaný P. J. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.02.2019 vypovedal, že dňa 03.05.2018 odchádzal spoločne s obžalovaným X. T. z hotela City v Trnave, v ktorom prespali, pričom ako dôvod svojho pobytu v Trnave uviedol, že obžalovaný X. T. si chcel kúpiť nejaký starší pick up (pozn. druh auta), ktorý potreboval na stavbu, a preto chceli spoločne navštíviť nejaké autobazáre v Trnave. Počas cesty v aute po Trnave potreboval močiť, a preto zastavili na parkovisku, kde obžalovaný išiel do rohu parkoviska, kde zbadal zaparkovanú bielu dodávku, pričom počas močenia si všimol, že na jej dverách sú vystúpené štuplíky, ktoré signalizujú, že dvere nie sú zamknuté. Obžalovaný zvažoval, či sa do dodávky pozrie, čo však neurobil a po vymočení sa chcel ísť späť k autu, v ktorom bol obžalovaný X. T.. Keďže si však nevšimol, kde obžalovaný X. T. s autom zaparkoval, kráčal z parkoviska, počas čoho si ho obžalovaný X. T. všimol a autom ku nemu prišiel. Obžalovaný P. J. povedal obžalovanému X. T., že dodávka je otvorená a zároveň sa rozhodol, že sa ku nej vráti, čo aj urobil a zobral z nej veci, o ktorých poškodený vypovedal, že mu boli z dodávky odcudzené a následne sa vrátil späť do auta k obžalovanému X. T.. Obžalovaný P. J. potvrdil, že z dodávky odcudzil kapsičku a peňaženku, v ktorej boli stravné lístky a hotovosť 420,- Eur. Vo vzťahu k jeho zámeru sa k dodávke vrátiť a k účasti obžalovaného X. T. na tejto krádeži uviedol, že sa na tom nejako zhodli, avšak už nevie, ako konkrétne obžalovaný X. T. na toto reagoval a či mu to povedal ako otázku alebo ako oznam. Obžalovaný P. J. potvrdil, že na parkovisko prišli spoločne s obžalovaným X. T. v osobnom motorovom vozidle zn. VW Polo bielej farby, ktoré šoféroval obžalovaný X. T.. K čiernemu batohu a veciam, ktoré sa našli pri prehliadke predmetného osobného motorového vozidla obžalovaný P. J. uviedol, že sa k týmto veciam nevie vyjadriť a pripustil,

že niekedy s niektorými vecami mohol prísť do kontaktu. Obžalovaný P. J. poprel, že by s obžalovaným X. T. dodávku po Trnave sledovali. (čl. 738-739)

Obžalovaný X. T. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.02.2019 vypovedal v zásade zhodne s obžalovaným P. J. a potvrdil, že obžalovaný P. J. musel počas jazdy močiť, a preto zastavili s autom na parkovisku. Potvrdil tiež, že keď sa obžalovaný P. J. k nemu po vymočení sa vrátil, že mu povedal, že dodávka, pri ktorej močil je otvorená a opýtal sa ho, či sa do nej pozrú, na čo obžalovaný X. T. reagoval súhlasne. Obžalovaný X. T. ďalej vypovedal, že obžalovaný P. J. sa do dodávky následne vrátil, zobral z nej veci a potom sa vrátil k nemu do auta. Peniaze, ktoré P. J. vzal z dodávky si nedelili a pokiaľ ide o peniaze, ktoré boli zaistené pri jeho osobnej prehliadke k týmto uviedol, že tieto nepochádzajú z trestnej činnosti, ale tieto má od svojej priateľky C. G., o čom súdu ako dôkaz predložil Zmluvu o pôžičke uzavretú s menovanou dňa 20.04.2018. Obžalovaný X. T. tiež potvrdil, že v peňaženke, ktorú obžalovaný TM. vzal z dodávky bola hotovosť a stravné lístky. K vozidlu VW Polo uviedol, že toto patrí auto požičovni a požičané ho mal on. K čiernemu batohu a veciam zaisteným pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. VW Polo uviedol, že nevie komu batoh patrí a či prišiel do fyzického kontaktu so zaistenými vecami uviesť nevie. Informáciu o otvorenej dodávke od obžalovaného P. J. vnímal len ako informáciu a obžalovaného P. J. v jeho rozhodnutí vrátiť sa do dodávky nijako nepodporoval. (čl. 739-740)

Svedok - poškodený C. T. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.02.2019 vypovedal, že pre ďalšieho poškodeného - spoločnosť LUNYS vykonáva prepravu, a to ako živnostník. K priebehu skutku uviedol, že autom prišiel k reštaurácii Relax, kde zaparkoval, vyložil tovar z auta, zobral ho do kuchyne a asi za 10 minút sa k autu vrátil a zistil, že mu z auta zmizla peňaženka s peniazmi a aj jeho taška. Vrátil sa preto do Relaxu a s prevádzkarkou riešil, či sú na parkovisku umiestnené kamery a následne volal políciu. K uzamknutiu dodávky uviedol, že tak nerobí kľúčom, ale diaľkovým ovládaním, pričom uzamknutie auta nekontroluje chytením kľučky dverí, ale tým, že auto pri uzamknutí 3x blikne, čo vždy sleduje a je presvedčený, že tak urobil i v tomto prípade. Svedok - poškodený nevedel uviesť, či po návrate k autu toto bolo uzamknuté alebo otvorené a štuplíky na dverách auta pri odchode do reštaurácie nekontroloval. K odcudzeným veciam uviedol, že mu bola odcudzená čierna kožená buxa (peňaženka), kde mal rôzne stravné lístky od 3-4 rôznych spoločností rôznej hodnoty a hotovosť - papierové peniaze a mince. Ďalej mu bola odcudzená taška zn. Tommy Hilfiger, ktorá sa dá prevesiť cez plece, v ktorej mal kľúče od bytu, od jeho súkromného vozidla, 1 alebo 2 zväzky kľúčov, hnedé kožené puzdro na doklady, v ktorom mal občiansky preukaz, vodičský preukaz, preukaz poistenca, bankomatovú kartu a Tesco kartu a tiež hotovosť v striebornej sponke vo výške asi 80,- Eur. Dodávka alarmom vybavená nebola, pričom na otázku, či si je istý, že dodávku po vyložení tovaru uzamkol a auto 3x bliklo na potvrdenie jeho uzamknutia uviedol, že si myslí, že to tak urobil, avšak so 100%-tnou istotou to potvrdiť nevie. Svedok - poškodený si nevšimol, že by ho v Trnave po ceste do reštaurácie Relax sledovalo nejaké auto. Svedkovi - poškodenému bola na hlavnom pojednávaní predložená stopa č. 32 - čierna peňaženka, ďalej stopa č. 24 - taštička a stopa č. 11 - spona striebornej farby, ku ktorým uviedol, že tieto predmety sú jeho a boli mu z dodávky odcudzené. Svedok - poškodený ďalej potvrdil, že ho kontaktoval obhajca obžalovaných, ktorý mu poštovou poukážkou zaslal sumu 315,- Eur ako náhradu škody, a preto v trestnom konaní o náhradu škody nežiada, pričom ku kontaktu s obhajcom zároveň uviedol, že obhajca vo vzťahu k odcudzenej hotovosti 80,- Eur namietal, že toto poškodený nemá ako dokázať, na čo poškodený reagoval tým, že teda odcudzenú hotovosť nemusia riešiť. K poškodeniu zámku na dverách dodávky svedok - poškodený uviedol, že sa nevie vyjadriť, či toto poškodenie vzniklo pred spáchaním prejednávaneho skutku alebo ho spôsobili obžalovaní a súčasne doplnil, že v servise mu pri výmene zámku na dverách technik ukazoval zámok, na ktorom jeden zúbok chýbal, avšak technik sa nevyjadroval k tomu, čo tento stav spôsobilo. (čl. 740-742)

Na návrh prokurátorky bol svedok - poškodený C. T. vypočutý opätovne aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.04.2019, kedy vypovedal, že dňa 03.05.2018 rozvážal tovar a išiel z Voderadov z prevádzky spoločnosti Samsung do Trnavy, avšak presnú trasu s odstupom času označiť nevedel, pamätá si len toľko, že do reštaurácie Relax na ul. Rybníkovej 16 prišiel z prevádzky reštaurácie Ti Amo. Ku zväzkom kľúčov, ktoré mu mali byť odcudzené uviedol, že zväzky s kľúčmi mal dva, pričom na jednom z nich bol príviesok v tvare fľaše s nápisom buď Absolut alebo Finlandia, pričom farba tohto príviesku bola kovová/strieborná. Na druhom zväzku s kľúčmi mal „pípač“, ktorý slúžil na evidenciu dochádzky a niečo v tvare horolezeckej skoby farby kovovej/striebornej a tieto zväzky mal uložené vo svojej taštičke Tommy Hilfiger. (čl. 855-856)

Na návrh prokurátorky bola prečítaná časť Zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného C. T. zo dňa 23.05.2018, kde tento vypovedal, že ráno ako vyrážal, mal buxu prázdnu, pričom v Samsungu vo Voderadoch mali faktúru za 52,55 Eur, kde mu v lístkoch dali cca 51,- Eur a doplatili v hotovosti, následne bol na stanici v Trnave v prevádzke Fresh bageta, kde bola faktúra 74,11 Eur a táto bola platená celá v hotovosti, následne bol v OC Max, kde je prevádzka Mňamky od mamy, kde bola faktúra na 23,64 Eur a bola platená v hotovosti, potom išiel k Erichovi D. na M. ul. č. XX v P., kde boli faktúry na 45,18 Eur a 260,09 Eur, ktoré boli platené v hotovosti, potom bol v penzióne Patriot, kde bola faktúra na 333,10 Eur, ktorá bola zaplatená lístkami, následne bol v prevádzke Forkys v Trnave, kde bola faktúra na 16,51 Eur platená v hotovosti odkiaľ išiel do prevádzky Ti Amo, kde boli faktúry na 17,50 Eur, 79,92 Eur a 57,54 Eur, kde platili v lístkoch. (čl. 117)

Zo zápisníc o výsluchu svedka - poškodeného C. T. zo dňa 04.05.2018 a zo dňa 23.05.2018, kde vystupoval aj za poškodeného - spoločnosť LUNYS s.r.o. vyplynulo, že poškodený LUNYS s.r.o. si uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody vo výške 962,64 Eur, ktorá jej vznikla odcudzením hotovosti a stravných lístkov - išlo o platby za tovar, ktorý rozvážal svedok - poškodený C. T., ktorý tovar patril spoločnosti LUNYS s.r.o.. (čl. 103-110, čl. 111-118). Z odpovede spoločnosti LUNYS s.r.o. zo dňa 07.03.2019 vyplynulo, že tomuto poškodenému bola nahradená celá škoda vo výške 960,14 Eur, a preto o náhradu škody v trestnom konaní nežiada. (čl. 780)

Zo Znaleckého posudku KEÚ PZ, odboru kriminalistickej analýzy č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2018/5909 zo dňa 20.06.2018 vyplynulo, že veci zaistené pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. VW Polo sú (s výnimkou lepiacej pásky, sťahovacích pásovk a skrutiek) štandardným náradím alebo špeciálnymi nástrojmi schopnými z mechanoskopického pohľadu vytvárať špecifické mechanoskopické stopy, pričom plochým skrutkovačom, páčidlom, posuvným kľúčom a kombinovanými kliešťami boli vytvorené pokusné stopy a tieto boli následne porovnané s druhovo zhodnými stopami založenými v Zbierke mechanoskopických stôp KEÚ PZ Bratislava z obdobia posledných dvoch rokov, pričom porovnaním nebola zistená individuálna zhoda. (čl. 128-135)

Zo Znaleckého posudku KEÚ PZ č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2018-5909 zo dňa 08.06.2018 vo vzťahu k prejednávanej skutku vyplynulo, že na zaistených stopách označených v predmetnom ZP sa nachádzajú daktyloskopické stopy, pričom použitými metódami zviditeľňovania bolo zaistených 10 daktyloskopických stôp zo stravných lístkov, avšak zhoda s daktyloskopickými odtlačkami prstov a dlaní obžalovaných zistená nebola. (čl. 136-147)

Z odborných vyjadrení k výške škody vyplynulo, že kľúče od osobného motorového vozidla zn. VW Golf rok výroby 2013 mali hodnotu 200,- Eur, čierna pánska taštička zn. Tommy Hilfiger zakúpená v roku 2017 mala hodnotu 50,- Eur, buxa na peniaze - imitácia kože zakúpená v roku 2013 mala hodnotu 20,- Eur, puzdro na doklady zakúpené v roku 2017 malo hodnotu 10,- Eur, 12 kusov kľúčov malo hodnotu 18,- Eur a 2 kusy čipových kľúčov mali hodnotu 12,- Eur. (čl. 264-266)

Zo Zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov alebo pozemkov a jej opisu a pripojenej fotodokumentácie vyplynulo, že pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. VW Polo s ev. číslom T boli zaistené vecné stopy (štandardné náradie, špeciálne nástroje, dva páry rukavíc, čierna kukla, čierny nákrčník s červenými prúžkami, tri peňaženky, z toho jedna s celkom 132 ks stravných lístkov, sáčok s obsahom neznámej kryštalickej látky, tri mobilné telefóny, čierny batoh, krabičky s liekmi), z ktorých niektoré boli podrobené znaleckému skúmaniu odborom kriminalistickej analýzy. (čl. 269-270, čl. 271-272, čl. 273-293)

Zo Zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky obžalovaného P. J. vyplynulo, že u tohto obžalovaného bola zaistená (okrem iného) hotovosť vo výške 420,96 Eur. (čl. 295-296)

Zo Zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky obžalovaného X. T. vyplynulo, že u tohto obžalovaného bola zaistená (okrem iného) hotovosť vo výške 1.474,20 Eur. (čl. 298-299)

Zo Zápisnice o prehliadke tela obžalovaného P. J. vyplynulo, že tento bol v čase jeho zadržania oblečený v krátkych bledomodrých nohaviciach, v krátkom bledozelenom tričku s čiernym obrázkom na jeho prednej časti a na nohách mal šľapky. (čl. 300-301)

Zo Zápisnice o obhliadke miesta činu, jej opisu a pripojenej fotodokumentácie vyplynulo, že miesto činu sa nachádza pri reštaurácii Relax v Trnave na bočnom parkovisku na ul. Rybníkovej, kde vľavo na poslednom parkovacom mieste stojí zaparkované osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz Sprinter bielej farby s ev. číslom J kde vozidlo bolo v čase obhliadky odomknuté a dvere uzavreté. Okraj dvierok zámku na strane vodiča je mierne ohnutý dovnútra, čo dokumentuje fotografia č. 4. (čl. 311-318)

Zo Zmluvy o prenájme motorového vozidla zo dňa 21.05.2018 vyplynulo, že spoločnosť CITYMETAL s.r.o. ako prenajímateľ prenajala obžalovanému osobné motorové vozidlo zn. VW Polo s ev. číslom T od 21.04.2018 do 21.05.2018 za sumu 500,- Eur (čl. 355), pričom z evidenčnej karty vozidla vyplynulo, že vlastníkom predmetného vozidla je spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. a držiteľom predmetného vozidla je spoločnosť CITYMETAL s.r.o.. (čl. 360)

Z evidenčnej karty vozidla zn. Mercedes Benz Sprinter s ev. číslom J vyplynulo, že vlastníkom a držiteľom tohto vozidla je spoločnosť ČSOB Leasing, a.s.. (čl. 361)

Z dodacích listov spoločnosti LUNYS s.r.o. vyplynulo, že táto spoločnosť dodala jednotlivým odberateľom tovar v nasledovných hodnotách: Reštaurácia Ti Amo - 79,92 Eur, 57,54 Eur a 17,50 Eur, FORKY'S - 16,51 Eur, Penzión Patriot Trnava - 280,80 Eur a 333,10 Eur, R. D. - 45,18 Eur a 260,09 Eur, Mňamky od Mamky - 23,60 Eur, Clavier Samsung Voderady - 52,55 Eur, Fresh bageta - 74,11 Eur. (čl. 319-335)

Zo Znaleckého posudku KEÚ PZ, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2018/5909 zo dňa 27.11.2018 vyplynulo, že znaleckému ústavu boli predložené veci zaistené pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. VW Polo, pričom na niektorých zo štandardných nástrojov a špeciálnom náradí bola zistená zhoda s profilom DNA obžalovaných a na príručnej taške zn. Tommy Hilfiger bola zistená zhoda DNA profilu svedka - poškodeného MW.o. (čl. 748-762) Vo vzťahu k výhradám obhajoby k tomuto ZP súd udáva, že je síce pravdou, že obžaloba tento ZP súdu predložila až na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.02.2019 a to až po výsluchu obžalovaných, avšak súd je toho názoru, že tento postup v tomto konkrétnom prípade netrpí takou procesnou vadou, aby na tento dôkaz nebolo možné prihladať. Súd v zhode s obhajobou konštatuje, že tento ZP mala prokurátorka súdu i obhajobe predložiť ešte pred výsluchom obžalovaných. Na strane druhej súd ale musí konštatovať, že znalecké dokazovanie bolo zamerané na zisťovanie zhody DNA obžalovaných na veciach zaistených pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. VW Polo, pričom obhajobe bolo ešte pred podaním obžaloby známe, aké veci boli pri tejto prehliadke zaistené, a teda obžalovaní a aj ich obhajcovia vedeli, aké veci sú predmetom znaleckého skúmania. Obžalovaní tak mali možnosť svojim obhajcom uviesť všetky skutočnosti, ktoré vo vzťahu k týmto veciam považovali za potrebné (či sú ich vlastníctvom, či ich použili pri páchaní trestnej činnosti atď.), a teda spôsob obhajoby nemohol byť týmto inak nesprávnym procesným postupom dotknutý a právo na obhajobu obžalovaných nemohlo byť porušené zásadným spôsobom, teda takým, ktorý by, ako uvádzala obhajoba, mal mať vplyv na spôsob vedenia obhajoby (rozhodnutie obžalovaných vypovedať, ako a či vypovedať, aké otázky zo strany obhajcov obžalovaným klásť atď.). Z týchto dôvodov preto súd vykonanie tohto dôkazu pripustil a na hlavné pojednávanie predvolal znalca, ktorý sa na závery tohto ZP odvolal a tohto ZP sa pridrieva i naďalej. Obhajoba pritom nevyužila možnosť klásť znalcovi na hlavnom pojednávaní otázky.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.04.2019 súd stranám predložil vecné dôkazy - stopy zaistené pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. VW Polo, pričom prítomný svedok - poškodený C. T. potvrdil, že mu boli odcudzené nerezová spona (stopa č. 11), strieborný príviesok na kľúče (stopa č. 29), čierna peňaženka bez nápisu (stopa č. 32) a príručná taška zn. Tommy Hilfiger (stopa č. 24), ku ktorým uviedol, že tieto veci patria jemu a žiada, aby mu boli po právoplatnom skončení konania vrátené. (čl. 856-858)

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.04.2019 súd na technickom zariadení (veľkoplošné obrazovky určené na videokonferenciu) prehral kamerové záznamy Mestskej polície Trnava (čl. 307) a kamerové záznamy z reštaurácie Relax (čl. 309), pričom z týchto kamerových záznamov ako aj z analýzy kamerových záznamov a k nim pripojenej fotodokumentácie (čl. 338-339, čl. 340-344) vyplynulo, že obžalovaní sa s osobným motorovým vozidlom zn. VW Polo pohybovali za vozidlom poškodeného C. T. po Trnave, keď poškodený so svojim vozidlom prichádzal od ulice Paulínskej po ulici Dolné Bašty a na kruhovom objazde odbočil na ul. Halenársku, kde ako druhé v poradí za vozidlom poškodeného ide vozidlo obžalovaných a následne keď poškodený so svojim vozidlom na ul. Jerichovej odbočuje na

ul. Rybníkovú, ide za ním ako tretie v poradí vozidlo poškodených. Pokiaľ ide o pohyb obžalovaných a poškodeného na parkovisku na ul. Rybníkovej pri reštaurácii Relax, z kamerových záznamov je zrejmé, že poškodený svojim vozidlom zn. Mercedes Benz Sprinter bielej farby s ev. číslom J zabočil na parkovisko na ul. Rybníkovej a zaparkoval pri reštaurácii Relax, kde z vozidla vyberal tovar, s ktorým následne vošiel do prevádzky reštaurácie. Asi po 20 sekundách na toto parkovisko prichádza aj vozidlo obžalovaných, ktoré zastavilo asi 50 m od miesta, na ktorom bolo zaparkované vozidlo poškodeného, pričom z neho vystúpila jedna osoba, ktorá sa oblečením podobá na osobu obžalovaného P. J. (krátke nohavice, tričko, šľapky - vid' foto na čl. 301) a táto kráča k dodávke poškodeného, pričom počas chôdze sa neustále otáča a sleduje okolie. Medzičasom vozidlo VW Polo zaparkuje obďaleč od dodávky poškodeného. Osoba, ktorá vystúpila z vozidla VW Polo sa za dodávkou poškodeného zdržala 38 sekúnd, pričom následne od dodávky odchádza pešo smerom von z parkoviska k ulici Rybníkovej, pričom asi po 15 sekundách odchádza aj vozidlo VW Polo. VW Polo sa následne znova vrátilo na miesto, kde parkovalo počas toho, ako osoba, ktorá z neho vystúpila bola po prvýkrát za dodávkou poškodeného, pričom k dodávke poškodeného opäť pešo kráča tá istá osoba, ktorá z vozidla VW Polo už predtým vystúpila a bola pri dodávke poškodeného. Z kamerového záznamu je zrejmé, že osoba, ktorá z vozidla VW Polo vystúpila, sa po prvom odchode od dodávky poškodeného nevrátila do vozidla VW Polo, ani do neho nenastúpila a ani si od vodiča z tohto vozidla nič nevzala, avšak kráčajúc z parkoviska popri nej v jej blízkosti prešlo vozidlo VW Polo. Osoba, ktorá sa vrátila k dodávke poškodeného sa za touto dodávkou znova zdržala cca 20 sekúnd, pričom následne od dodávky poškodeného opäť odchádzala pešo smerom na ul. Rybníkovú, kde sa z dosahu kamery stratila a z parkoviska pomaly odišlo aj vozidlo VW Polo. Z kamerových záznamov je pritom zrejmé, že po celý čas bola osoba, ktorá vystúpila z vozidla VW Polo jedinou osobou, ktorá bola pri dodávke poškodeného (s výnimkou samotného poškodeného pri vykladaní tovaru).

Z poštových poukážok predložených obhajobou vyplynulo, že obhajca JUDr. Tomáš Tomčovčík uhradil poškodenému C. T. sumu 315,- Eur a poškodenému LUNYS s.r.o. sumu 960,14 Eur, pričom obhajca a aj obžalovaní zhodne potvrdili, že obhajca tak urobil na pokyn obžalovaných z prostriedkov, ktoré zabezpečili obžalovaní. (čl. 744)

Zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 20.04.2018 vyplynulo, že C. G. ako veriteľ' požičala obžalovanému X. T. ako dlžníkovi hotovosť 1.600,- Eur s tým, že táto pôžička je bezúročná a obžalovaný sa zaviazal ju vrátiť do jedného roka od jej prevzatia, ku ktorému došlo dňa 20.04.2018. (čl. 745)

Z poukazu na vydanie depozitu na čl. 649 vyplynulo, že hotovosť v celkovej výške 1.895,16 Eur zaistená obžalovaným pri ich osobnej prehliadke bola poukázaná na depozitný účet Okresného súdu Trnava.

Z rozsudku Okresného súdu v Pardubiciach (ČR) sp.zn. 20T/27/2016 zo dňa 21.06.2016, právoplatného dňa 18.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Hradci Králové - pobočka v Pardubiciach sp.zn. 13To/293/2016 zo dňa 18.10.2016 vyplynulo, že obžalovaný X. T. bol týmto rozsudkom uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1 Trestného zákoníku č. 40/2009 Sb. spolupáchatelstvom podľa § 23 predmetného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva roky) so zaradením do väznice s dozorom. (čl. 399-404, čl. 405- 407)

Z uznesenia Okresného súdu v Karlových Varoch sp.zn. 2PP/5/2017 zo dňa 10.02.2017 právoplatného toho istého dňa vyplynulo, že obžalovaný X. T. bol dňa 10.02.2017 podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Pardubiciach (ČR) sp.zn. 20T/27/2016 zo dňa 21.06.2016, právoplatného dňa 18.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Hradci Králové - pobočka v Pardubiciach sp.zn. 13To/293/2016 zo dňa 18.10.2016 a bola mu určená skúšobná doba 5 (päť) rokov. (čl. 408)

Z rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 2T/62/2008 zo dňa 23.02.2017 právoplatného dňa 12.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6To/80/2017 zo dňa 12.12.2017 vyplynulo, že obžalovaný P. J. bol týmto rozsudkom uznaný vinným zo spáchania trestného činu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a trestného činu neoprávneného vyrobienia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 249c ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a bol mu za to uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov

s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. (čl. 392-393, 394-396)

Z uznesenia Okresného súdu v Karlových Varoch sp.zn. 40PP/480/2015 zo dňa 14.04.2016, právoplatného dňa 29.04.2016 vyplynulo, že obžalovaný P. J. bol dňa 29.04.2016 podmienenčne prepustený z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené v uznesení označenými rozhodnutiami súdov Českej republiky a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky. (čl. 414-415)

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaných vyplynulo, že obžalovaný X. T. bol doposiaľ celkom 12 krát priestupkovo prejednávaný, a to v prevažnej miere za priestupky na úseku cestnej premávky (11x) a v jednom prípade za požívanie alkoholických nápojov na verejnom priestranstve (čl. 816-827) a obžalovaný P. J. bol doposiaľ priestupkovo prejednávaný celkom 12 krát, a to v prevažnej miere za priestupky na úseku cestnej premávky (11x) a v jednom prípade za priestupok na úseku verejného poriadku. (čl. 828-842)

Z odpisu registra trestov obžalovaného P. J. vyplynulo, že tento bol doposiaľ 18x súdne trestaný, a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť, opakovane bol za rôznu trestnú činnosť (marenie výkonu úradného rozhodnutia, krádeže, marenie spravodlivosti, krivé obvinenie počas trestného alebo súdneho konania, krivá prisaha, falšovanie platobných prostriedkov) trestaný aj súdmi Českej republiky, a to na podmienenčné a nepodmienenčné tresty odňatia slobody, pričom v niektorých prípadoch mu boli nariaďované výkony nepodmienenčných trestov odňatia slobody, ktoré mu boli pôvodne uložené s podmieneným odkladom ich výkonu. Z rozhodnutí, na ktoré prihliada aj súd Slovenskej republiky sú to napr. rozhodnutie Okresného súdu Praha - východ sp.zn.38T/199/2012 zo dňa 17.12.2012, právoplatné dňa 17.01.2013, rozhodnutie Obvodného súdu Praha 10 sp.zn. 29T/6/2013 zo dňa 31.01.2013, právoplatné dňa 15.02.2013, rozhodnutie Okresného súdu Nymburk sp.zn. 1T/114/2012 zo dňa 13.03.2013, právoplatné dňa 06.04.2013 či rozhodnutie Okresného súdu Mladá Boleslav sp.zn. 1T/28/2014 zo dňa 07.04.2014, právoplatné dňa 13.05.2014. Obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T/47/2018 zo dňa 23.11.2018, právoplatným dňa 28.11.2018 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, kde mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 2 (dva) roky za súčasného rozhodnutia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice II sp.zn. 0T/80/2018 zo dňa 27.04.2018, právoplatného dňa 27.04.2018. (čl. 843-850)

Z odpisu registra trestov obžalovaného X. T. vyplynulo, že tento bol doposiaľ 3x súdne trestaný, pričom v prvom prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený (rozsudok Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 2T/145/2010 zo dňa 07.06.2011), ďalej rozhodnutím súdu Amstgericht Frankfurt am Mein sp.zn. 112 Js 13834/15 933 Ds zo dňa 10.04.2015, právoplatným dňa 10.04.2015 pre trestný čin krádeže a naposledy rozsudkom Okresného súdu v Pardubiciach (ČR) sp.zn. 20T/27/2016 zo dňa 21.06.2016, právoplatného dňa 18.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Hradci Králové - pobočka v Pardubiciach sp.zn. 13To/293/2016 zo dňa 18.10.2016. (čl. 851-852)

Ad odôvodnenie výroku o vine:

Vina obžalovaných je preukázaná nielen výpoveďami obžalovaných, ale aj kamerovými záznamami, zápisnicou o vykonaní prehliadky osobného motorového vozidla zn. VW Polo a pripojenou fotodokumentáciou a výpoveďou svedka - poškodeného a ďalšími vykonanými dôkazmi. Bez akýchkoľvek pochybností je pritom zrejmé, že obžalovaní vo vozidle zn. VW Polo s ev. číslom T prišli na parkovisko na ul. Rybníkovej pri reštaurácii Relax, pričom z tohto vozidla vystúpil obžalovaný Tomáš J., ktorý k dodávke poškodeného pešo prišiel celkom 2x. Obžaloba uvádza, že obžalovaní mali vozidlo poškodeného sledovať po Trnave a ich zastavenie na predmetnom parkovisku nie je náhodné. Iste to možno z kamerových záznamov Mestskej polície Trnava predpokladať, na strane druhej však jazda za vozidlom poškodeného nemusela byť od počiatku cielená, hoci odbočenie obžalovaných na parkovisko pri reštaurácii Relax za dodávku poškodeného a ich následné správanie na parkovisku toto sledovanie vozidla poškodeného preukazuje bez rozumných pochybností. V každom prípade skutočnosť, či obžalovaní vozidlo poškodeného po Trnave sledovali alebo nie, nie je pre posúdenie ich viny podstatná.

Pokiaľ ide o verziu obžalovaných, že obžalovaný P. J. potreboval močiť a toto bolo jediným dôvodom, pre ktorý obžalovaní zastavili na parkovisku, túto v zásade nemožno vyvrátiť, avšak i toto tvrdenie obžalovaných je pre posúdenie ich viny nepodstatné. Či už obžalovaný Tomáš J. močiť potreboval alebo nie, z kamerového záznamu je zrejmé, že na parkovisku ide cielene za dodávku poškodeného, pričom vystúpil na mieste, z ktorého by mal bližšie iné miesto na močenie, takže nemusel cez celé parkovisko zachádzať k dodávke nehovoriac o tom, že táto bola zaparkovaná pri vchode do reštaurácie, takže pokiaľ hľadal nerušené miesto na močenie, výber to zrovna „ideálny“ nebol. Navyše z kamerových záznamov je zrejmé, že druhá osoba vo vozidle VW Polo ho sleduje a pomalým tempom sa presúva k dodávke na iné parkovacie miesto, takže neobstojí verzia obžalovaného P. J., že po vymočení sa nevedel, kde obžalovaný X. T. zaparkoval, pretože sa po celý čas ako kráčaľ k dodávke po parkovisku ohliadal a musel vidieť, že obžalovaný X. T. sa s vozidlom VW Polo presúva za ním k dodávke poškodeného, z čoho je potom zrejmé, že zámer vykradnúť dodávku pojali obaja obžalovaní už vopred a ich konanie bolo spoločné a koordinované.

Pokiaľ ide o preukázanie viny, obžalovaných usvedčuje aj výpoveď poškodeného, ktorý opísal veci, ktoré mu spolu s hotovosťou mali byť z dodávky ukradnuté, pričom tieto veci (ich podstatná časť) sa našli pri prehliadke vozidla VW Polo (taštička zn. Tommy Hilfiger, peňaženka, spona na peniaze, príviesok na kľúče), ktoré poškodený na hlavnom pojednávaní opoznal. Aj hotovosť zaistená pri osobnej prehliadke obžalovaného P. J. korešponduje s výpoveďou poškodeného o inkasovaní hotovosti od odberateľov spoločnosti LUNYS s.r.o. v uvedený deň a dodacími listami spoločnosti LUNYS s.r.o., z ktorých vyplynulo, že poškodený pred krádežou od odberateľov spoločnosti LUNYS s.r.o. inkasoval v hotovosti cca 420,- Eur. Zaistené tiež boli stravné lístky, ktorých hodnota tiež spolu so zaistenou hotovosťou u obžalovaného P. J. korešponduje s celkovou sumou, ktorú mal poškodený C. T. v deň spáchania skutku od odberateľov poškodeného LUNYS s.r.o. inkasovať.

Obžalovaný P. J. tvrdí, že si pri močení všimol nezamknuté dvere na dodávke, čo signalizovali vystúpené štuplíky na dverách vozidla poškodeného. V tejto súvislosti pre súd vyvstalo prirodzene niekoľko otázok, a to predovšetkým otázka, prečo obžalovaný P. J. neodcudzil z dodávky veci už v prvom prípade, kedy ku nej prišiel. Vysvetlenia sú možné v zásade dve, a to že v skutočnosti bola dodávka uzamknutá a nepodarilo sa mu do nej vlámať, alebo ho niekto vyrušil (napr. počul hlasy niekoho vo dvore reštaurácie Relax) a preto sa od dodávky vzdialil. V každom prípade sa obžalovaný P. J. pred jeho druhým priblížením sa k dodávke poškodeného k vozidlu VW Polo, v ktorom bol obžalovaný X. T. nevrátil (napr. po nejaké náradie, ktorým by sa do vozidla poškodeného vlámal), čo je zrejmé z kamerových záznamov. Teda buď náradie na vlámanie do vozidla poškodeného mal so sebou už pri vystúpení z vozidla VW Polo, alebo ho jednoducho nepotreboval.

Vlámanie sa do vozidla pritom (obžaloba skutok posudzovala ako vlámanie) v konaní ale nebolo preukázané a je možné na neho usudzovať len z „arzenálu“ náradia zaisteného pri prehliadke osobného motorového vozidla VW Polo alebo z výpovede poškodeného C. T., ktorý tvrdí, že vozidlo pred odchodom do reštaurácie Relax uzamkol diaľkovým ovládaním. Lenže sám poškodený uzamknutie vozidla nevie s istotou potvrdiť, na kamerovom zázname nie je identifikovateľné žiadne bliknutie vozidla poškodeného po jeho uzamknutí (viď výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní o bliknutí vozidla po jeho uzamknutí diaľkovým ovládaním) a navyše znalecké dokazovanie s vlámaním sa do predmetného vozidla nespojilo žiadnu zo zaistených vecí, z ktorých nepochybne aj niekoľko z nich na tento účel mohlo slúžiť. Dôkazom o vlámaní pritom nie je ani mierne ohnutý vstup zámku na dverách vodiča predmetnej dodávky, pretože sám poškodený sa k času vzniku tohto poškodenia vyjadriť nevedel.

Z uvedených dôvodov preto nie je možné vyvrátiť obhajobu obžalovaného P. J., že sa do dodávky poškodeného nevlámal, ale sa do nej druhýkrát vrátil potom, ako si v prvom prípade všimol, že jej dvere nie sú uzamknuté. Usudzovať na vlámanie sa do vozidla poškodeného nie je možné len z toho, že obžalovaní boli na takúto činnosť vybavení.

Podľa § 122 ods. 4 Trestného zákona Trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľstou. V prejednávanej prípadnej vykonané dokazovanie nepreukázalo, že by dodávka obžalovaného bola skutočne uzamknutá, t.j. že ju poškodený pred odchodom do reštaurácie Relax skutočne uzamkol a ani to, že by obžalovaný P. J. do dodávky poškodeného vnikol takým spôsobom, že nedovolené prekonanie jej uzamknutie alebo inú zabezpečovaciu prekážku použitím

sily alebo ľsti. Vo vzťahu k výpovedi poškodeného, v ktorej uvádzal, akým spôsobom svoje auto pri preprave tovaru zamykal (z čoho potom obžaloba vyvodzovala, že jeho vozidlo bolo uzamknuté) súd poznamenáva, že pri rozhodovaní je potrebné vychádzať z preukázaných skutočností a nie z predpokladov (dohadov), akokoľvek by boli logické. Nedokázaná vina v tomto ohľade (teda v prvku vlámania) má preto rovnaký účinok, ako dokázaná nevina.

Prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto si spoločným konaním prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a uvedený čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona Škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Obaja obžalovaní svojím konaním naplnili uvedenú skutkovú podstatu, kedy si prisvojili spoločným konaním veci patriace poškodenému C. Krejčínu a poškodenej spoločnosti LUNYS s.r.o., spôsobili tak malú škodu a obaja boli v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdení, čo vyplynulo z ich odpisov registra trestov. Tu súd dopĺňa, že trestný čin - zločin lúpeže podľa § 173 ods. 1 Trestného zákoníku č. 40/2009 Sb. spácha ten, kto proti inému použije násilie alebo vyhrožovanie sa bezprostredným násilím v úmysle zmocniť sa cudzej veci. (§ 173 ods. 1 cit. zákona: „Kdo proti inému užije násilí alebo pohrůžky bezprostredného násilí v úmyslu zmocniť sa cizí veci, bude potrestán odňatím svobody na dvě léta až deset let.“) Podobne ako v prípade zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona je v tomto prípade objektom tohto trestného činu osobná sloboda jednotlivca a majetok.

Ak teda obžalovaný X. T. spáchal zločin lúpeže podľa § 173 ods. 1 Trestného zákoníku č. 40/2009 Sb. platného na území Českej republiky, je nutné spáchanie tohto zločinu posudzovať aj podľa ods. 3 písm. b) § 212 Trestného zákona v tom zmysle, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 7b ods. 2 Trestného zákona Právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Citované ustanovenie Trestného zákona je účinné od 01.01.2013, pričom obžalovaný X. T. bol za spáchanie zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1 Trestného zákoníku č. 40/2009 Sb. odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Pardubiciach (ČR) sp.zn. 20T/27/2016 zo dňa 21.06.2016, právoplatným dňa 18.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Hradci Králové - pobočka v Pardubiciach sp.zn. 13To/293/2016 zo dňa 18.10.2016, a teda toto jeho odsúdenie je potrebné zohľadniť rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, pretože bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, a teda súd ho musel zohľadniť z pozície recidívy obžalovaného.

Vo vzťahu k úprave skutkovej vety súd uvádza, že túto vykonal tak, že z nej vypustil časti, ktoré opisovali vlámanie sa do vozidla poškodeného, upravil výšku škody, ktorá bola trestným činom spôsobená, a to v preukázanej výške, t.j. pri poškodenom C. T. vo výške 390,- Eur, ktorá suma je súčtom hodnoty odcudzených vecí podľa odborných vyjadrení (spolu 310,- Eur) a hodnoty odcudzenej hotovosti (80,- Eur) a pri poškodenej spoločnosti LUNYS s.r.o. vo výške 915,62 Eur, ktorá je súčtom preukázateľne odcudzenej hotovosti, ktorá bola zaistená pri osobnej prehliadke obžalovaného P. J. (420,96 Eur) a hodnoty stravných lístkov zaistených pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. VW Polo (494,66 Eur) a napokon k odcudzenej hotovosti 80,- Eur doplnil, že túto mal poškodený C. Krejčí vloženú v sponě striebornej farby.

Pokiaľ ide o úmysel obžalovaných, tento súd na základe vykonaného dokazovania hodnotí ako úmysel priamy podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého Trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pretože v konaní obvinených bola prítomná tak vedomostná ako aj vôľová zložka ich konania - chceli odcudziť veci.

Ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého Nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná súd neaplikoval z dôvodu, lebo v prípade oboch obžalovaných ide o recidivistov páchajúcich aj majetkovú trestnú činnosť a vykonaná prehliadka ich osobného motorového vozidla - zaistené veci určené na trestnú činnosť indikuje, že v Trnave neboli za účelom kúpy ojazdeného vozidla, ale s cieľom vykrádať autá.

Ad odôvodnenie výroku o treste

Páchatel' prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa potrestá odňatím slobody na 6 (šesť) mesiacov až 3 (tri) roky.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona Ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa prvej vety § 38 ods. 8 Trestného zákona Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

V prípade oboch obžalovaných súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, pričom poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie) súd neaplikoval, pretože obžalovaný P. J. sa svojou výpoveďou snažil vyvinieť obžalovaného X. T. tým, že tento na skutku nemal žiadnu účasť a len pasívne prijal oznámenie obžalovaného P. J. o jeho zámere sa do dodávky vrátiť a ukradnúť z nej veci a v podstate v rovnakom duchu vypovedal aj X. T., ktorý svoju účasť na skutku popieral, keď tvrdil, že o zámere vykradnúť dodávku poškodeného bol len informovaný zo strany obžalovaného P. J., s ktorým sa o veci odcudzené z dodávky nedelil.

Súd neaplikoval ani ustanovenie § 36 písm. k) Trestného zákona, podľa ktorého je poľahčujúcou okolnosťou to, že páchatel' sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. Aplikáciu tejto poľahčujúcej okolnosti vie páchatel' pozitívne ovplyvniť tým, že sám dobrovoľne spôsobenú škodu nahradí. Pre naplnenie tejto poľahčujúcej okolnosti preto musí byť škoda uhradená v plnej výške (teda vo výške, v akej bola spôsobená) a súčasne musí byť uhradená dobrovoľne. Súd nespochybňuje prvok dobrovoľnosti pri úhrade spôsobenej škody a ani to, že túto sa obžalovaní snažili uhradiť prostredníctvom ich obhajcu. V konečnom dôsledku sú obžalovaní stále vo väzbe, preto ich možnosti škodu nahradíť len vlastnou aktivitou sú výrazne obmedzené. V danom prípade však poškodenému C. T. vznikla škoda v celkovej výške 390,- Eur, ktorá zahŕňa aj odcudzenú hotovosť vo výške 80,- Eur, preto akékoľvek „vyjednávanie“ obhajcu o výške náhrady škody nie je namieste. Poškodený od požiadavky náhrady škody v časti odcudzenej hotovosti zjavne ustúpil len preto, že mu obhajca obžalovaných uviedol, že to, že nejakú hotovosť v odcudzenej kapsičke mal, nebude vedieť dokázať. Samotné vyjadrenie poškodeného, ktorý súhlasí s nižšou náhradou škody len preto, že si uvedomuje možnú dôkaznú tieseň, preto neumožní súdu aplikáciu § 36 písm. k) Trestného zákona, pretože ak by tak tomu malo byť, potom by situácia, kedy by poškodený žiadnu škodu nežiadal, hoci mu trestným činom bola spôsobená, nevyhnutne musela mať za následok automatickú aplikáciu tohto ustanovenia, ktorého cieľ je ale celkom zrejmý, a to plná náhrada škody, ktorú páchatel' trestným činom spôsobí. Súd pritom na tomto mieste dodáva, že nemá pochybnosť o vierohodnosti výpovede poškodeného T., a preto nemá za spochybnenú ani tú jeho časť, v ktorej uvádza, že mu okrem vecí bola odcudzená hotovosť v uvedenej výške.

Zohľadňujúc skutočnosť (vyplývajúcu z odpisu registra trestov obžalovaných), že obaja obžalovaní už boli za trestný čin odsúdení, súd v prípade oboch obžalovaných zohľadňoval prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a v súlade s ustanovením § 38 ods. 4 upravil trestnú sadzbu - jej dolnú hranicu, ktorú zvýšil zo 6 (šesť) na 16 (šestnásť) mesiacov a obžalovaným ukladal trest odňatia slobody od 16 do 36 mesiacov. ($36 - 6 = 30$, $30 : 3 = 10$, $6 + 10 = 16$)

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 5 písm. a) Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne a) u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Vychádzajúc z účelu trestu, a to tak individuálnej ako aj generálnej prevencie je súd toho názoru, že v prípade obžalovaného P. J. je spravodlivým trestom trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov a v prípade obžalovaného X. T. trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsať) štyri mesiacov, pričom súd obžalovanému P. J. uložil trest vyšší o 6 (šesť) mesiacov oproti trestu uloženému X. T. z dôvodu, že obžalovaný P. J. bol doposiaľ súdne trestaný vo viacerých prípadoch ako obžalovaný X. T., hoci miera konania každého z nich k spáchaniu trestného činu prispela rovnako, keď obžalovaný X. T. obžalovanému P. J. takpovediac „kryl chrbát“ pri páchaní krádeže, čo je zrejmé z kamerových záznamov reštaurácie Relax.

Zohľadňujúc trestnú minulosť odsúdených ako i fakt, že obaja odsúdení skutok spáchali v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uložených im v iných trestných veciach a obžalovaný P. J. aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, súd obžalovaným nemohol výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložiť a nad rámec uvedeného zároveň dodáva, že z doterajšieho života obžalovaných nemožno mať dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaných by výkon trestu odňatia slobody nebol nevyhnutný.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaných do ústavu na výkon trestu súd aplikoval ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, podľa ktorého Súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obaja obžalovaní boli v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý im bol uložený za úmyselný trestný čin, a preto ich súd zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vo vzťahu k obžalovanému X. Kraželovi súd poznamenáva, že pokiaľ sa má ustanovenie § 7b ods. 2 Trestného zákona uplatniť ako trestnoprávny dôsledok recidívy pri spáchaní trestného činu, za ktorý je jeho páchatel' odsudzovaný slovenským súdom (viď stanovisko NS SR vo veciach trestných zverejnené pod č. 95/2015 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR v čísle 9/2015), potom sa rovnako toto ustanovenie musí uplatniť aj na výkon trestu odňatia slobody vo vzťahu k zaradeniu páchatel'a do konkrétneho ústavu na výkon trestu uloženého súdom Slovenskej republiky, pretože aj zaraďovanie páchatel'ov do ústavov s konkrétnym stupňom stráženia podľa § 48 Trestného zákona sa viaže na ich recidívu. Pokiaľ teda obžalovaný X. T. bol v lehote posledných desiatich rokov pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, hoci aj na základe rozsudku súdu Českej republiky, ktorý však nadobudol právoplatnosť po 01.01.2013 (čo vyplynulo z vykonaného dokazovania), potom ho súd rovnako ako obžalovaného P. J. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože je zrejmé, že výkon trestu obžalovaným X. T. v inej trestnej veci

v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu za úmyselný trestný čin zjavne k jeho náprave nevedel a obžalovaného X. T. od páchania trestnej činnosti neodradil.

Ad odôvodnenie výroku o ochrannom opatrení

Prokurátorka vo svojej záverečnej reči navrhovala, aby súd obžalovaným uložil aj trest prepadnutia vecí zaistených pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. VW Polo (s výnimkou vecí patriacich poškodenému C. T.). Predpokladom uloženia trestu prepadnutia týchto vecí je však (okrem iného) aj to, že ide o vec, ktorá patrí páchatelovi. (§ 60 ods. 4 Trestného zákona)

Vykonaným dokazovaním však nebolo preukázané, ktorá zo zaistených vecí patrí ktorému páchatelovi, keď obžalovaní sa k zaisteným veciam nevyjadrovali. Skutočnosť, že ide o vec patriacu páchatelovi podľa názoru súdu nemožno vyvodzovať len z toho, že vec bola u páchatela zaistená. Súd navyše dodáva, že trest prepadnutia veci je možné vysloviť len určitému páchatelovi, pričom ak súd odsudzuje viacerých páchatelov, musí vo výroku rozsudku uviesť, ktorému z obvinených ukladá trest prepadnutia veci a súčasne označiť konkrétnu vec (viď napr. R 77/1956), čo v prejednávanom prípade objektívne nie je možné, pretože z vykonaného dokazovania nevyplývalo, ktorá konkrétna zo zaistených vecí patrí ktorému z obžalovaných a v tomto smere nikto žiadne dokazovanie nenavrhol a súd je navyše toho názoru, že na túto skutočnosť ani nie je objektívne možné žiadny dokaz navrhnúť či vykonať, pretože taký neexistuje.

Ďalšou prekážkou na rozhodnutie o uložení trestu prepadnutia zaistených vecí je skutočnosť, že páchatel nemôže nadobudnúť vlastnícke právo k odcudzeným veciam (vlastnícke právo nie je možné nadobudnúť trestným činom útočiacim proti majetku, hoci by aj vlastník takejto veci nebol známy, viď napr. R 3/1976). V tejto súvislosti súd uvádza, že medzi zaistenými vecami boli aj veci, ktoré patrili poškodenému - spoločnosti LUNYS s.r.o. ako aj neznámym osobám, pričom súdu nie je zrejmé, prečo prokurátorka (na rozdiel od vecí patriacich poškodenému T.) tieto veci zo svojho návrhu na uloženie trestu prepadnutia veci nevyňala. Ide pritom o stravné lístky, odcudzenú hotovosť či peňaženky zrejme odcudzené neznámym poškodeným.

Z uvedených dôvodov preto súd trest prepadnutia veci obžalovaným neukladal.

Na strane druhej ale medzi vecami zaistenými pri prehliadke osobného motorového vozidla VW Polo boli aj veci, ktoré sú zjavne určené na trestnú činnosť (vytrhávače zámkov, lámače zámkov, zbrúsené skrutkovače, kukla atď.), pri ktorých si bezpečnosť majetku vyžaduje uloženie ochranného opatrenia ich zhabania, aby nemohli byť na trestnú činnosť použité.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona Ak nebol uložený trest prepadnutia veci uvedenej v § 60 ods. 1, súd uloží zhabanie veci, ak g) to vyžaduje bezpečnosť ľudí alebo majetku, prípadne iný obdobný verejný záujem.

Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona Vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona Súd uloží trest prepadnutia veci, b) ktorá bola určená na spáchanie trestného činu.

Keďže veci označené vo výroku tohto rozsudku boli zjavne predurčené na spáchanie trestného činu (vlámanie sa do vozidiel) a súd z dôvodov uvedených vyššie neuložil trest prepadnutia týchto vecí, súd v súlade s ustanovením § 83 ods. 1 písm. g), ods. 2 Trestného zákona rozhodol o ich zhabaní a o tom, že vlastníkom týchto vecí sa stáva štát.

Pre doplnenie na tomto mieste súd uvádza, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by hotovosť zaistená pri osobnej prehliadke obžalovaného X. T. pochádzala z trestnej činnosti, naopak tento obžalovaný súdu predložil Zmluvu o pôžičke, ktorej vierohodnosť súd nemá dôvod spochybňovať, a preto bude z celkovej sumy depozitu vo výške 1.895,16 Eur suma 1.474,20 Eur po právoplatnom skončení konania vrátená obžalovanému X. T. a suma 420,96 Eur poškodenej spoločnosti LUNYS s.r.o..

O veciach, pri ktorých súd nevyslovil ich zhabanie, bude po právoplatnom skončení konania rozhodnuté postupom podľa § 97 a nasl. Trestného poriadku.

Ad námietky obhajoby o nezákonnom zadržaní obžalovaných:

K nezákonnosti prípravného konania odvodzovanej obhajobou od zadržania obžalovaných súd uvádza, že v prípade oboch obžalovaných boli títo zadržaní dňa 03.05.2019 o 14.35 hod. bez predchádzajúceho súhlasu prokurátora z dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku. (čl. 25-26, 27-28). Je pravda, že v Zápisnici o zadržaní a obmedzení osobnej slobody je u obžalovaného P. J. uvedené, že sa tak stalo podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku, pričom v Zápisnici o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby u obžalovaného X. T. poukaz na § 85 ods. 2 Trestného poriadku prečiarknutý.

Z predmetných zápisníc je ale tiež zrejmé, že tieto sú vyhotovené na rovnakej predtlačí používanej príslušníkmi PZ, kde sú jednotlivé jej časti vyplňané resp. upravované podľa okolností konkrétneho prípadu. Každú takúto zápisnicu je ale potrebné posudzovať aj podľa jej obsahu a okolností prípadu. V tejto súvislosti súd poukazuje na úradný záznam zo dňa 03.05.2018 na čl. 348, z obsahu ktorého je zrejmé, že v úradnom zázname označení príslušníci PZ vykonávali operatívno-pátraciu činnosť na území mesta Trnava, pričom počas služby obdržali informáciu k motorovému vozidlu zn. VW Polo bielej farby s ev. číslom T ktorého posádku mali tvoriť dve osoby podozrivé z vlámania sa do vozidla poškodeného, pričom príslušníci PZ vozidlo zn. VW Polo v čase 14.30 hod. spozorovali a následne ho zastavili a jeho posádku obmedzili y vyrozumeli službukonajúceho vyšetrovateľa OKP OR PZ Trnava.

Podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku Osobu podozrivú zo spáchania trestného činu môže policajt zadržať, ak je tu niektorý z dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 alebo 2 alebo ak ide o podozrivú osobu podľa § 204 ods. 1, aj keď proti nej doteraz nebolo vznesené obvinenie. Na zadržanie je potrebný predchádzajúci súhlas prokurátora. Bez takého súhlasu možno zadržanie vykonať, len ak vec neznesie odklad a súhlas vopred nemožno dosiahnuť, najmä ak bola taká osoba pristihnutá pri trestnom čine alebo zastihnutá na úteku.

Podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku Osobnú slobodu osoby, ktorá bola pristihnutá pri trestnom čine alebo bezprostredne po ňom, môže obmedziť ktokoľvek, ak je to potrebné na zistenie jej totožnosti, zabránenie úteku, zabezpečenie dôkazov alebo na zabránenie ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti. Je však povinný takú osobu bezodkladne odovzdať útvaru Policajného zboru, útvaru Vojenskej polície alebo útvaru Colnej správy.

Z uvedeného je potom zrejmé, že obaja obžalovaní boli zadržaní postupom podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku ako podozriví zo spáchania trestného činu, a to z väzobných dôvodov, pričom boli zadržaní pred vznesením obvinenia (čo Trestný poriadok umožňuje) a ich zadržanie bez súhlasu prokurátora bolo možné, pretože vec nezniesla odklad (zadržaní boli po zastavení ich vozidla, pričom ak by sa tak nestalo, príslušníci PZ by nemali zákonný dôvod ich obmedzovať na osobnej slobode) a tento súhlas nebolo možné dosiahnuť vopred (v tom čase nebolo známe, kto tvorí posádku vozidla, pretože z kamerových záznamov bolo identifikované len tov. značka ich vozidla a jeho ev. číslo), a teda nebolo objektívne možné žiadať o súhlas na zadržanie osoby, ktorej totožnosť v tom čase nebola známa. Súd na tomto mieste dopĺňa, že pokiaľ je zrejmé, že trestný čin mal byť neznámymi páchatelmi spáchaný pomocou konkrétneho vozidla, potom sa osoby tvoriace posádku takéhoto vozidla po jeho zastavení nevyhnutne stávajú podozrivými osobami.

Súd preto zadržanie obvinených posúdil ako zadržanie plne v súlade s Trestným poriadkom a akékoľvek ďalšie konštrukcie obhajoby postavené na prezumovanom nezákonnom zadržaní obžalovaných hodnotí ako nedôvodné.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.